

สรุปผลการทดลอง

1. ผลจากการศึกษาค่ารีโซไวไฟ

พูตรรักษาลูกกลมชนิดตอกสีชมพู มีจำนวนโครโมโซม 18 แท่ง ค่ารีโซไวไฟเป็นแบบ asymmetric karyotype ประกอบด้วยโครโมโซม 3 ชนิด คือ metacentric 3 คู่ submetacentric 4 คู่ และ acrocentric chromosome 2 คู่ โครโมโซมมีขนาดเล็กซึ่งแตกต่างกันไม่มากนัก

2. การฉายรังสีแกรมมาปริมาณรังสี 500 1000 1500 และ 2000 rads แก่นห่อนอ่อนและตันกล้าพูตรรักษาลูกกลม ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

2.1. การรอดชีวิต หน่อและตันกล้าที่ได้รับรังสีมีจำนวนตันที่รอดชีวิตน้อยลง เปอร์เซ็นต์การรอดชีวิตของหน่อและตันกล้าที่ได้รับรังสีมีสหสัมพันธ์กับปริมาณรังสีที่ทำการทดลองแบบเชิง เลี้นตรงในทางตรรกข้ามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 90 และ 95 เปอร์เซนต์ ตามลำดับ

2.2 การเจริญเติบโต หน่อและตันกล้าที่ได้รับรังสีมีการเจริญเติบโตต่างหาก ตันที่ไม่ได้รับรังสี โดยหน่อที่ได้รับรังสี 500 rads เจริญเติบโตเร็วกว่าหน่อที่ไม่ได้รับรังสี และหน่อที่ได้รับรังสีปริมาณอื่น ๆ ส่วนหน่อที่ได้รับรังสี 1000 1500 และ 2000 rads การเจริญเติบโตไม่ต่างจากตันที่ไม่ได้รับรังสียกเว้นหน่อที่ได้รับรังสี 1500 rads ในกล้างๆกันเจริญช้ากว่าหน่อที่ไม่ได้รับรังสี

ตันกล้าที่ได้รับรังสี 1000 1500 และ 2000 rads เจริญช้ากว่าตันที่ไม่ได้รับรังสี ตันที่ได้รับรังสี 500 rads ในตันกุณเคนเจริญเร็วกว่าตันที่ได้รับรังสี

2.3 ความสูงของลำต้นและขนาดใบเมื่ออายุ 120 วัน พบร่องหน่อที่ได้รับรังสี 500 rads มีความสูงของลำต้นมากกว่า และขนาดใบใหญ่กว่าตันที่ไม่ได้รับรังสี แต่ไม่มีความ

แทกต่างทางลิตรี หน่อที่ได้รับรังสี 2000 rads ขนาดใบเล็กลงแต่ความสูงไม่แทกต่างจากตันปกติ หน่อที่ได้รับรังสี 1000 rads ความสูงและขนาดใบไม่แทกต่างจากตันที่ไม่ได้รับรังสี เวลาที่ใช้ทำการทดสอบอาจมีอิทธิพลต่อผลการทดสอบ เมื่อจากพบว่าหน่อที่ได้รับรังสี 1500 rads ในกลางฤดูฝน มีความสูงน้อยกว่าและขนาดใบเล็กกว่าตันที่ไม่ได้รับรังสี แต่ตันที่ได้รับรังสีปริมาณเท่ากันในต้นฤดูฝน ความสูงของลำต้นและขนาดใบไม่ต่างจากตันที่ไม่ได้รับรังสี

ต้นกล้าที่ได้รับรังสี 2000 rads ต้นเตี้ยและขนาดใบเล็กลง ส่วนตันที่ได้รับรังสี 500 1000 และ 1500 rads ความสูงของลำต้นและความยาวใบไม่ต่างจากตันที่ไม่ได้รับรังสี แต่ความกว้างใบลดลง

2.4 ลักษณะภายนอก ใบเปลี่ยนแปลงไปทั้งในหน่อและต้นกล้าที่ได้รับรังสี ลักษณะที่พบมากที่สุดคือ ใบมีเวบสีเหลืองขนาดต่าง ๆ ขานกับเส้นใบ แอบสีที่เกิดขึ้นบนหน่อที่ได้รับรังสีทุกปริมาณรังสี หน่อที่ได้รับรังสี 1500 และ 2000 rads มีจำนวนแอบสีมากกว่าและความเข้มของแอบสีเห็นได้ชัดกว่าในหน่อที่ได้รับรังสี 500 และ 1500 rads พับแอบสีที่ใบของต้นกล้าที่ได้รับรังสีทุกปริมาณรังสี เช่นกัน แต่จำนวนตันที่เกิดและจำนวนแอบสีน้อยกว่าในหน่อที่ได้รับรังสี ลักษณะผิดปกติอื่น ๆ ที่พบคือ ในหนาขึ้นแต่ขนาดใบเล็กลง ใบบ่นและขอบใบมีรอยเว้าเข้าไปลึกลงในลักษณะผิดปกติตั้งกล้าไว้จะเกิดขึ้นกับใบแรก ๆ ที่ออกหลังการฉายรังสี เป็นความผิดปกติขั้วครัววาน่องจากใบที่ออกต่อมาจะคล้ายกับใบปกติหรือเหมือนใบปกติ

ลักษณะดอกที่เปลี่ยนไปคือ มีสีดอกเข้มขึ้นหรือจากการลงบ้างเล็กน้อย ตอกคลสีบานไม่หมด ตันที่เจริญจากต้นกล้าที่ได้รับรังสี 500 rads หนึ่งตันมีสีดอกเปลี่ยนจากสีชมพูเป็นสีครีม

2.5 ผลของรังสีต่อโครโนโซม พบโครโนโซมผิดปกติในระยะเงนา เพลทั่งในหน่อและต้นกล้าที่ได้รับรังสีทุกปริมาณรังสี ลักษณะโครโนโซมโดยผิดปกติที่พบคือ โครโนโซมเคลื่อนที่ช้า (*chromosome lagging*) โครโนโซมบางแห่งไม่เคลื่อนไปรวมกับโครโนโซมอื่น ๆ ที่ข้ามเซลล์ชั้นพบรูปในทุกปริมาณรังสีที่ทำการทดสอบ ส่วน *chromosome bridge* และ *fragment* พบรูปภายในหน่อและต้นกล้าที่ได้รับรังสี 1500 และ 2000 rads เปอร์เซนต์ที่พบน้อยกว่าความผิดปกติส่องชัดมาก ปริมาณรังสีที่ทำการทดสอบมีสัดส่วนตัวในเชิงเล็กตรงกับเปอร์เซนต์ที่มีโครโนโซมในระยะเงนา เพลทั่งผิดปกติโดยที่เปอร์เซนต์เซลล์ผิดปกติจะเพิ่มขึ้นเมื่อปริมาณรังสีสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 99 เปอร์เซนต์ (ในหน่อ) และ 95 เปอร์เซนต์ (ในต้นกล้า)